

Uchwała Nr **XXIII/256/08**
Rady Miejskiej w Stargardzie Szczecińskim
z dnia 26 sierpnia 2008r.

w sprawie określenia przepisów porządkowych obowiązujących przy przewozie osób, bagażu i zwierząt pojazdami lokalnego transportu zbiorowego w Stargardzie Szczecińskim.

Na podstawie art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055 i Nr 116, poz. 1203, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128 i Nr 181, poz. 1337 oraz z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 i Nr 173, poz. 1218), art. 15 ust. 5 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. Prawo przewozowe (Dz.U. z 2000 r. Nr 50, poz. 601, z 2001 r. Nr 125, poz. 1371, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 130, poz. 1112, z 2003 r. nr 149, poz. 1452 i Nr 211, poz. 2049, z 2004 r. Nr 97, poz. 962, Nr 160, poz. 1678 i Nr 281, poz. 2780 oraz z 2006 r. Nr 133, poz. 935) oraz § 10 Szczegółowych porozumień komunalnych w zakresie lokalnego transportu zbiorowego zawartych pomiędzy: miastem Stargard Szczeciński a gminami: Stargard Szczeciński i Kobylanka oraz pomiędzy miastem Stargard Szczeciński a Gminą Stara Dąbrowa, uchwala się, co następuje:

Rozdział I
Przepisy ogólne

§ 1. Uchwała określa przepisy porządkowe obowiązujące przy przewozie osób, bagażu i zwierząt pojazdami lokalnego transportu zbiorowego na obszarze miasta Stargardu Szczecińskiego i gmin, z którymi Miasto podpisało porozumienia w zakresie lokalnego transportu zbiorowego.

§ 2. Ilekroć w uchwale jest mowa o:

- 1) „mieście” – należy przez to rozumieć miasto Stargard Szczeciński,
- 2) „przewoźniku” – należy przez to rozumieć podmiot wykonujący przewóz pojazdami lokalnego transportu zbiorowego,
- 3) „autobusie” – należy przez to rozumieć pojazd lokalnego transportu zbiorowego,
- 4) „obsłudze autobusu” – należy przez to rozumieć kierowcę autobusu i kontrolera biletów,
- 5) „dokumencie przewozu” – należy przez to rozumieć bilet,
- 6) „izochronach dojścia” – należy przez to rozumieć odległość od miejsca zamieszkania do najbliższego przystanku autobusowego oraz odległość między dwoma kolejnymi przystankami.

Rozdział II

Zasady funkcjonowania komunikacji miejskiej w Stargardzie Szczecińskim

§ 3. 1. Podstawowym obowiązkiem przewoźnika jest przewóz autobusami osób i bagażu ręcznego na terenie miasta Stargardu Szczecińskiego.

2. Przewoźnik może także realizować zadania innych gmin w zakresie lokalnego transportu zbiorowego, z którymi miasto zawarło przedmiotowe porozumienie komunalne, na zasadach określonych w tym porozumieniu.

§ 4. 1. Komunikacją miejską winien być objęty obszar całego miasta.

2. Trasy linii komunikacyjnych mogą przebiegać tylko ulicami, których jezdnia posiada odpowiednie parametry techniczne dla autobusów.

§ 5. 1. Sieć komunikacji miejskiej stanowią linie komunikacyjne.

2. Trasy linii komunikacyjnych winny łączyć przeciwległe krańce miasta a zarazem przebiegać przez śródmieście.

3. W centrum miasta powinien znajdować się rejon, w którym zbiega się większość linii autobusowych i który stanowi dogodny dla pasażerów punkt przesiadkowy.

§ 6. 1. O dostępności komunikacji miejskiej decydują izochrony dojazdu.

2. Izochrony, o których mowa w ust. 1 winny wynosić na terenie miasta:

- 1) dla obszarów miejskich o zabudowie intensywnej – ok. 350 m,
- 2) dla obszarów miejskich charakteryzujących się małą intensywnością zabudowy – od 500 do 1000 m,
- 3) dla obszarów podmiejskich o małej intensywności zabudowy – od 1000 do 1500 m.

§7. Częstotliwość kursowania autobusów na poszczególnych liniach komunikacyjnych powinna być uzależniona od potrzeb przewozowych mieszkańców, które ustala przewoźnik na podstawie badań potokowości przewozów lub innych badań marketingowych.

§ 8. Przystanki autobusowe winny być zlokalizowane w pobliżu zakładów pracy, szkół, przedszkoli, żłobków, osiedli mieszkaniowych, centrów handlowych itp.

§ 9. Trasy linii komunikacyjnych, lokalizacja przystanków oraz rozkłady jazdy autobusów winny być dostosowywane do zbiorowych potrzeb społeczności lokalnej, zamieszkującej teren obsługiwany przez przewoźnika.

§ 10. Autobusy winny być zaopatrzone w informację wizualną zewnętrzną i wewnętrzną z numerem linii komunikacyjnej oraz oznaczeniem przystanku docelowego.

§ 11. O uruchomieniu, likwidacji lub zmianie trasy linii komunikacyjnej oraz o zmianie rozkładów jazdy autobusów przewoźnik informuje pasażerów w sposób zwyczajowo przyjęty.

§ 12. Przewoźnik ma obowiązek zapewnienia ciągłości sprzedaży biletów autobusowych.

Rozdział III

Zasady korzystania z przewozów

§ 13. W przypadku awarii lub uszkodzenia autobusu w czasie jazdy pasażer ma prawo kontynuowania jazdy na podstawie skasowanego już biletu następnym autobusem tej samej linii lub innej linii przebiegającej tą samą trasą, albo autobusem zastępczym podstawionym przez przewoźnika.

§ 14. Przewoźnik nie ponosi odpowiedzialności za szkody będące następstwem przerw w ruchu autobusu oraz zmiany kierunku jazdy autobusu, spowodowane przyczynami techniczno-eksploatacyjnymi lub decyzją organów nadzoru ruchu drogowego.

§ 15. Każdy autobus powinien być zaopatrzony w informację, gdzie i do kogo pasażerowie mogą kierować skargi i wnioski dotyczące działalności przewoźnika.

§ 16. Na żądanie pasażerów, obsługa autobusu ma obowiązek udzielać informacji dotyczących przewozów, a w szczególności czasu odjazdu autobusu z przystanku końcowego, kierunku jazdy itp.

§ 17. Kierowca autobusu ma obowiązek w czasie pełnienia obowiązków służbowych nosić na widocznym miejscu numer służbowy i okazywać go pasażerom na żądanie.

§ 18. Przewoźnik odpowiada za szkody wyrządzone pasażerowi wynikające z ruchu pojazdu, z zastrzeżeniem § 14.

§ 19. Pasażer odpowiada wobec przewoźnika za szkody wyrządzone z własnej winy w autobusie lub na przystanku autobusowym.

Rozdział IV

Przewóz osób

§ 20. 1. Umowa przewozu jest umową cywilną, wzajemną. Przewoźnik przez zawarcie umowy przewozu zobowiązuje się do przewiezienia osób lub rzeczy i jednocześnie nabywa prawo do wynagrodzenia, zaś pasażer poprzez zawarcie umowy przewozu nabywa prawo do przewiezienia go i zaciąga zobowiązanie do uiszczenia przewoźnikowi wynagrodzenia.

2. Zawarcie umowy przewozu następuje poprzez:

- 1) skasowanie biletu jednorazowego o nominale zgodnym z aktualnie obowiązującą opłatą za przejazd,
- 2) wykupienie odpowiedniego biletu okresowego i posiadanie go w czasie przejazdu,
- 3) zajęcie miejsca w pojeździe w przypadku pasażerów zwolnionych z opłat i posiadanie na czas przejazdu dokumentu upoważniającego do przejazdu bezpłatnego.

3. W przypadku stwierdzenia awarii urządzeń kasujących pasażer powinien powiadomić o tym obsługę autobusu.

§ 21. 1. Każdy pasażer obowiązany jest do posiadania na czas przejazdu oddzielnego biletu (dopuszczalne jest kasowanie kilku biletów o łącznym nominale zgodnym z aktualną opłatą za przewóz) i zachowania go do kontroli.

2. Pasażer ma prawo skorzystać z przejazdu ulgowego lub bezpłatnego tylko w przypadku posiadania podczas przejazdu dokumentu potwierdzającego uprawnienia do przejazdu ulgowego lub bezpłatnego.

3. Po wejściu do autobusu należy bezzwłocznie skasować bilet, a na wezwanie kontrolera okazać bilet. W przypadku korzystania z uprawnień do przejazdu ulgowego lub bezpłatnego, pasażer zobowiązany jest okazać dokument, z którego uprawnienia te wynikają.

4. Nie stanowi dowodu wniesienia opłaty za przejazd bilet przeznaczony do skasowania i nie skasowany, zniszczony lub uszkodzony.

5. Pasażerowi opuszczającemu autobus nie wolno odstępować skasowanego biletu innej osobie wsiadającej do tego autobusu w celu przejazdu na podstawie już wykorzystanego biletu, zaś osobie, która taki bilet otrzymała nie wolno użyć go jako podstawy do przejazdu autobusem.

§ 22. 1. Wsiadanie do autobusu i wysiadanie z niego dozwolone jest tylko na przystankach, po całkowitym zatrzymaniu się autobusu.

2. Pasażerowie zamierzający wysiąść na przystanku oznaczonym „na żądanie” winni odpowiednio wcześniej uprzedzić o tym kierowcę autobusu wciskając przycisk sygnalizacyjny, a osoby zamierzające wsiąść na takim przystanku dać znak poprzez wyraźne podniesienie ręki.

3. W komunikacji nocnej pasażer zobowiązany jest wsiadać do pojazdu pierwszymi drzwiami i bez wezwania okazać kierowcy autobusu bilet (okresowy lub jednorazowy przeznaczony do skasowania), ewentualnie dokonać zakupu biletu.

§ 23. 1. W czasie jazdy autobusu pasażerowie zajmujący miejsca stojące zobowiązani są trzymać się uchwytów lub poręczy.

2. W czasie przewozu dziecko może pozostawać w wózku tylko wtedy, gdy jest zabezpieczone szelkami uniemożliwiającymi wypadnięcie.

§ 24. Pasażer zajmujący miejsce oznaczone napisem „Miejsce dla inwalidy” lub „Miejsce dla osoby z małym dzieckiem” itp., ma obowiązek zwolnić to miejsce w razie, gdy do autobusu wsiądzie osoba, dla której miejsce to jest przeznaczone.

§ 25. Pasażerowie nie mogą zajmować miejsca w pobliżu kierującego autobusem, w sposób ograniczający jego pole widzenia oraz zachowywać się w sposób utrudniający kierowcy prowadzenie autobusu.

§ 26. 1. Kierowcy autobusu nie wolno ruszyć z przystanku bez uprzedniego sprawdzenia czy wszystkie osoby wysiadające opuściły pojazd a wszystkie osoby wsiadające znajdują się już wewnątrz autobusu.

2. Rozpoczęcie jazdy przed zamknięciem drzwi jest zabronione.

§ 27. 1. Obsługa pojazdu może odmówić przewozu osobie:

- 1) nietrzeźwej,
- 2) zagrażającej bezpieczeństwu lub porządkowi,
- 3) wzbudzającej odrazę brudem lub niechlujstwem,
- 4) odmawiającej zapłacenia należności za przewóz.

2. Osobom, o których mowa w ust. 1 nie przysługuje zwrot opłaty za bilet.

§ 28. Zabrania się i traktuje jako zagrożenie bezpieczeństwa lub porządku w autobusie:

- 1) wsiadanie i wysiadanie po sygnale do odjazdu,
- 2) jazdę na stopniach,
- 3) otwieranie drzwi w czasie jazdy autobusu,
- 4) nieuzasadnione dawanie sygnału do zatrzymania się autobusu,
- 5) zanieczyszczanie autobusu,
- 6) niszczenie urządzeń i wyposażenia autobusu,
- 7) wychylanie się z autobusu,
- 8) opieranie się o drzwi autobusu podczas jazdy,
- 9) spożywanie lodów, zapiekanek, itp. mogących zabrudzić pasażerów lub wnętrze autobusu,
- 10) palenie tytoniu i spożywanie napojów alkoholowych,
- 11) wykonywanie czynności mogących narazić współpasażerów na szkody materialne lub obrażenia ciała,
- 12) wykonywanie innych czynności niedozwolonych w miejscach publicznych.

Rozdział V

Przewóz bagażu i zwierząt

§ 29. 1. Pasażerowie mogą przewozić w autobusach bagaż ręczny, jeżeli istnieje możliwość umieszczenia go w pojeździe tak, aby:

- 1) nie zagrażał bezpieczeństwu jazdy,
- 2) nie zasłaniał widoczności kierującemu pojazdem,
- 3) nie narażał na zabrudzenie i uszkodzenie odzieży innych pasażerów,
- 4) nie utrudniał przejścia.

2. Przewóz psów pod opieką pasażera dozwolony jest pod warunkiem, że:

- 1) pies trzymany jest na smyczy i ma założony kaganiec,
- 2) pasażer posiada aktualne świadectwo szczepienia psa.

3. Bagażu i zwierząt nie wolno umieszczać w autobusie na miejscach przeznaczonych do siedzenia.

4. Zezwala się na przewóz rowerów o ile rower nie będzie utrudniał przewozu i nie będzie zagrażał bezpieczeństwu innych pasażerów.

§ 30. 1. Zabrania się przewożenia w autobusach:

- 1) przedmiotów, które mogą spowodować:
 - a) zanieczyszczenie lub uszkodzenie pojazdu,
 - b) zanieczyszczenie lub uszkodzenie odzieży pasażerów,
 - c) uszkodzenie ciała pasażerów,w szczególności: ostrych narzędzi, otwartych naczyń z farbami, lakierami, smarami, luster, tafli szkła, dużych naczyń szklanych,
- 2) przedmiotów cuchnących, żrących, zapalnych, łatwopalnych, wybuchowych, radioaktywnych, trujących,
- 3) broni palnej z zastrzeżeniem ust.2.

2. Osoby, które z uwagi na wykonywany zawód zobowiązane są do posiadania przy sobie nabitej broni palnej, mogą ją przewozić w autobusie pod warunkiem, że jest ona odpowiednio zabezpieczona.

§ 31. 1. Pasażer zobowiązany jest nadzorować przewożony ze sobą w autobusie bagaż i zwierzęta.

2. Przewoźnik odpowiada za przewożony bagaż i zwierzęta tylko wtedy, gdy szkoda powstała z jego winy.

3. Pasażer odpowiada za szkody powstałe w autobusie w związku z przewozem bagażu i zwierząt tylko wtedy, gdy szkoda powstała z jego winy.

§ 32. 1. Przewóz bagażu jest odpłatny.

2. Opłata za przewóz bagażu równa jest opłacie za przewóz osoby na podstawie biletu normalnego na jedną strefę.

3. Osoba uprawniona do przejazdów ulgowych lub bezpłatnych może przewozić bagaż ręczny lub zwierzę z zastosowaniem odpowiedniej ulgi.

4. Z opłat za przewozy zwolnione są:

- 1) bagaż ręczny, którego suma rozmiarów: długość, szerokość, wysokość nie przekracza 120 cm,
- 2) małe zwierzęta np. psy, koty, ptaki itp. – jeżeli trzymane są na rękach lub na kolanach pasażera,
- 3) wózki dziecięce,
- 4) wózki inwalidzkie.

5. Dzieci i młodzież oraz studenci uczęszczający na zajęcia do szkół muzycznych i plastycznych mają prawo do bezpłatnego przewozu instrumentów muzycznych oraz sztalug. Podstawę do przewozu stanowi legitymacja szkolna lub studencka określająca profil szkoły.

Rozdział VI Kontrola biletów

§ 33. 1. Do kontroli biletów upoważnieni są kontrolerzy biletów i kierowcy autobusów.

2. Na wezwanie osób, o których mowa w ust.1 pasażer ma obowiązek niezwłocznie okazać ważny bilet lub inny dokument uprawniający do przejazdu lub przewozu bagażu.

3. Kontrolerzy biletów posiadają identyfikatory ze zdjęciem, zawierające: numer służbowy, nazwę przewoźnika, zakres uprawnień, datę ważności oraz podpis i pieczęć wystawiającego dokument.

4. Kontrolerzy biletów dokonujący kontroli w autobusach zobowiązani są do wylegitymowania się przed pasażerami.

5. Pasażer może nie okazać kontrolerowi biletu lub dokumentu uprawniającego go do przejazdu bezpłatnego lub ulgowego, jeżeli kontrolujący nie spełni wymogu, o którym mowa w ust.4.

§ 34. 1. W razie stwierdzenia braku odpowiedniego biletu albo dokumentu uprawniającego do przejazdu bezpłatnego lub ulgowego, osoba upoważniona przez przewoźnika powinna pobrać właściwą należność i opłatę dodatkową.

2. Osoba upoważniona przez przewoźnika do kontroli biletów ma prawo:

- 1) w razie odmowy zapłacenia należności – żądać okazania dokumentu umożliwiającego stwierdzenie tożsamości podróżnego celem spisania danych do wystawienia opłaty kredytowej i dochodzenia należności,
- 2) w razie odmowy zapłacenia należności i niemożności ustalenia tożsamości podróżnego zwrócić się do funkcjonariusza Policji lub innych organów porządkowych, o podjęcie czynności zmierzających do ustalenia tożsamości podróżnego,
- 3) w razie uzasadnionego podejrzenia, że dokument przewozu albo dokument uprawniający do przejazdu bezpłatnego lub ulgowego jest podrobiony lub przerobiony – zatrzymać dokument za pokwitowaniem oraz przesłać go prokuratorowi lub Policji, z powiadomieniem wystawcy dokumentu.

Rozdział VII

Postępowanie z rzeczami znalezionymi

§ 35. 1. Pasażer, który znalazł rzecz w autobusie powinien oddać ją obsłudze pojazdu lub w biurze rzeczy znalezionych przewoźnika.

2. Kierowca pojazdu ma obowiązek przekazać rzeczy znalezione w autobusie do biura rzeczy znalezionych przewoźnika.

3. Znalazcy przysługuje prawo sprawdzenia, czy kierowca autobusu przekazał znaną i otrzymaną od niego rzecz do biura rzeczy znalezionych przewoźnika.

§ 36. 1. Przewoźnik ma obowiązek prowadzić biuro rzeczy znalezionych.

2. W autobusach powinna się znajdować na widocznym miejscu informacja, do kogo i kiedy należy się zwracać w sprawie rzeczy znalezionych.

3. Rzeczy znalezione, co, do których istnieje możliwość ustalenia ich przynależności należy zwrócić niezwłocznie właścicielowi za pokwitowaniem.

4. Pozostałe rzeczy znalezione w autobusach przez pracowników przewoźnika lub przekazane przez pasażerów przechowuje się w biurze rzeczy znalezionych przez okres jednego roku.

5. Jeżeli w ciągu jednego roku od chwili przyjęcia rzeczy do biura rzeczy znalezionych nikt nie zgłosi się po ich odbiór, to:

- 1) rzeczy bezwartościowe i bezużyteczne np. pojedyncze rękawiczki, buciki dziecięce itp. niszczy się komisyjnie sporządzając na tą okoliczność protokół,
- 2) rzeczy użyteczne i pieniądze przekazuje się działającym na terenie miasta organizacjom pomocy społecznej lub placówkom opiekuńczo-wychowawczym za pokwitowaniem lub na podstawie protokołu.

6. W sprawach dotyczących rzeczy znalezionych nie uregulowanych w niniejszych zasadach stosuje się powszechnie obowiązujące w tym zakresie przepisy.

Rozdział VIII

Przepisy końcowe

§ 37. Skargi i wnioski dotyczące funkcjonowania miejskiego transportu zbiorowego można składać w siedzibie przewoźnika.

§ 38. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi miasta Stargardu Szczecińskiego.

§ 39. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego, z mocą obowiązującą od 1 października 2008 r.

UZASADNIENIE:

Zgodnie z artykułem 15 ust. 5 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. Prawo przewozowe, uregulowania prawne dotyczące przepisów porządkowych obowiązujących w lokalnym transporcie zbiorowym określa Rada Miejska.

Przedłożony projekt zawiera:

- przepisy ogólne,
- zasady funkcjonowania komunikacji miejskiej w Stargardzie Szczecińskim,
- zasady korzystania z przewozów,
- zasady przewóz osób, bagażu i zwierząt,
- zasady kontroli biletów,
- postępowanie z rzeczami znalezionymi.

Dotychczas w/w uregulowania prawne zawarte były w uchwale Nr XX/225/2004 Rady Miejskiej w Stargardzie Szczecińskim z dnia 25 maja 2004 r. w sprawie opłat za przewozy oraz zasad korzystania z autobusów Miejskiego Zakładu Komunikacji w Stargardzie Szczecińskim, zmienionej uchwałami: Nr XXV/280/240 z dnia 23 listopada 2004 r., Nr XXXVIII/411/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r., Nr XII/111/07 z dnia 25 września 2007 r. i Nr XXII/243/08 z dnia 24 czerwca 2008 r.

Biorąc powyższe pod uwagę, zasadnym jest podjęcie przedmiotowej uchwały.